

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa A.D. oraz małoletnich A.D. i P.D.
przeciwko A.O. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „B.” A.O. w K.
o zadośćuczynienie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 19 czerwca 2020 r.,
skargi kasacyjnej powódek od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w R.
z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 kwietnia 2019 r., IV Pa [...] Sąd Okręgowy w R. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w R. z 11 stycznia 2019 r., IV P [...] w ten sposób, że zasądził od A.O. (pozwany) prowadzącego działalność gospodarczą pod Firmą „B.” A.O. w K. na rzecz A. i P.D. (powódki) kwoty po 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od 7 października 2014 r., oddalił apelację w pozostałym zakresie i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniosły powódki, zaskarżając go w zakresie w odejmującym oddalenie dalej idącej apelacji powódek.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której powódki upatrują w symbolicznej

wartości zasądzonego przez Sąd Okręgowy zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku śmierci ojca w wyniku wypadku przy pracy, który zaistniał z uwagi na nieprawidłowe przygotowanie stanowiska pracy zmarłego (ustawienie kilkusetkilogramowego silnika autobusu na drewnianej palecie), co skutkowało jego przewróceniem się i zmiążdżeniem głowy zmarłego.

Sąd najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Kwestia wyliczania kwoty zadośćuczynienia za krzywdę w postaci śmierci bliskiej osoby była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. W orzecznictwie wskazuje się, że przeliczenie krzywdy wywołanej śmiercią bliskiej osoby na pieniądze nie jest rzeczą prostą. Dlatego też każdy przypadek musi być rozważany indywidualnie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy oraz swobodnej oceny sądu. Szczególna rola sądu wynika w tym przypadku także z tego, że ustawodawca nie wskazał na kryteria ustalania wysokości zadośćuczynienia z tytułu śmierci bliskiej osoby (wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 2014 r., I PK 39/14, LEX nr 1544220). W licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że kwestionowanie wysokości zadośćuczynienia jest możliwe jedynie w przypadku, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, czyli albo rażąco wygórowane albo rażąco niskie.

W ocenie Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy uwzględnił całokształt okoliczności niniejszej sprawy. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku rzeczowo i logicznie wskazał kryteria jakimi kierował się przy ustalaniu wysokości zasądzanego zadośćuczynienia. W tej sytuacji nie można było przyjąć, że Sąd okręgowy dopuścił się naruszenia w miarkowaniu wysokości zadośćuczynienia.

Ponadto Sąd Najwyższy zaznacza, że kwestionowanie wysokości zadośćuczynienia w skardze kasacyjnej wymaga wykazania, że zasądzone w zaskarżonym wyroku zadośćuczynienie jest rażąco nieodpowiednie i nastąpiło oczywiste naruszenie kryteriów jego ustalania (wyrok Sądu Najwyższego z 5

grudnia 2006 r., II PK 102/06, OSNP 2008 nr 1-2, poz. 11; postanowienie Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2011 r., I PK 38/11, niepublikowane). Skarżące nie wykazał rażącego naruszenia kryteriów ustalenia wysokości zadośćuczynienia przez Sąd Okręgowy ani nie uzasadniły jego rażącego zaniżenia. Tak więc mając na uwadze, że Sąd Najwyższy może ingerować w kwestii wysokości zasądanego zadośćuczynienia jedynie w wyjątkowych przypadkach wystąpienia oczywistych i rażących naruszeń należało uznać zaskarżony wyrok za zgodny z prawem. Skarżące nie wykazał bowiem oczywistych naruszeń prawa materialnego lub procesowego, które warunkowałyby uznanie skargi za oczywiście uzasadnioną. Nie było więc podstaw by zasądzenie zadośćuczynienia za śmierć najbliższej osoby w wysokości 15.000 zł samoistnie umożliwiałoby przyjęcie, iż doszło do ustalenia rażąco niskiego i nieuzasadnionego ustalenia jego wysokości.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzeka jak w sentencji.